Dienovidis, 1995. II. 10

Mūsų paštas

Istorija su uodega

Tai yra nonsensas, kai Izraelio visuomeninių organizacijų atstovai atvažiuoja į Lietuvą ir tikrina suverenios valstybės valdžios savo piliečiams išduotus reabilitacijos dokumentus. Tokiu lengvabūdišku elgesiu mūsų valdžia paprasčiausiai įžeidžia ir pažemina (ką jau bekalbėti apie gynybą!) Lietuvos piliečius. Suprantama, kad po tokio pavyzdžio panašiai Lietuvos ir jos piliečių atžvilgiu elgiasi ir kitų valstybių valdžios. Kaip toj patarlėj: jei negerbi pats savęs, nenorėk, kad gerbtų kitas.

Taip pat būtina pabrėžti, kad Lietuva nėra su Izraeliu pasirašiusi tarpusavio teisinės pagalbos sutarties, todėl žurnalistams užsiminus apie gyvus KGB budelius žydus Slavina, Dušanskį ir kitus, Izraelio delegacija iškart purto galvą ir apeliuoja į tos sutarties nebuvimą.

Antra vertus, butų galima tik pavydėti ir pasimokyti iš žydų, sugebėjusių suorganizuoti ir Nurnbergo teismą, ir nenuilstantį Vyzentalio centrą. Deja, žinantys istoriją su A. J. Klimaičiu ir tai, kad ilgus metus medžiagą žydų genocido bylomis teikė KGB, matantys pasaulinių masių vykstančią Lietuvos juodinimo kampaniją suabejoja Vyzentalio centro ir panašių delegacijų misijų rūšimi.

O viskas vyko taip. Po to, kai Lietuvos spauda gana dažnai pradėjo cituoti Niurnbergo procesų patekusį SS generolo Stahleckerio pranešimą Himleriui apie žurnalistą Alg. Joną Klimaitį, 1941 metų iš birželio 25-os į 26-ą naktį vadovavusį didžiausiam vokiečių organizuotam žydų naikinimo pogromui Kaune, Lietuvos generalinė prokuratūra apie A. J. Klimaičio likimą užklausė Vyzentalio centrą. 1993 m. gegužės 23 d. Vyzentalio centro Izraelio skyriaus direktorius E. Zuroffas Lietuvos generaliniam prokurorui A. Paulauskui rašo taip: "Atsakydamas į jūsų klausimus dėl Algirdo Jono Klimaičio, Vyzentalio centras niekada netyrė jo veiklos II pasaulinio karo metais. Centras netyrė jo veiklos po karo nei apytikrės vietos."

ar žydų genocido tyrimo kompromitacija? Kaip po to patikėti Vyzentalio centro geranoriškumu ir nuoširdumu?

Ir pabaigai norėčiau pacituoti buvusio Kauno burmistro, nieciogiai kartu su lietuvių tauta kaltinto dalyvavimu nacių nusikalstamuose darbuose, amžinatilsį K. Palčiausko samprotavimus: "Kodėl žydai taip staiga, su entuziazmu ir gėlemis 1940 m. išvedė rusiškai dainuojančius savo mokinius pasitikti sovietų tankų? Aš pats tai mačiau Kaune, Laisvės alėjoje. Kodėl toks totalinis apsisprendimas? Jie turbūt niekada netikėjo, kad Lietuva steityje pasiliks nepriklausoma. O prieš karą, kai buvo nepriklausoma, tai jiems reiškė, kad tik laikinai taip buvo. Nepriklausomos valstybės egzistencija jie pasinaudojo, Lietuvoje jie gyveno ir klestėjo. Tačiau kai valstybę ištiko krizė, tai jie atsiskyrė visiškai, nes steityje Lietuvai nematė jokios perspektyvos. Net dabartinis jų elgesys (OSI

מרכז שמעון ויזנטל
Simon Wiesenthal Center

May 23, 1993

Mr. Arturas Paulauskas, Procurator-General
Procurator-General of the Republic of Lithuania
4 A. Smetonos St.
Vilnius 2709
LITHUANIA

Štai tau, boba, ir devintinės! Vyzentalio centras po viso pasaulio užkampius ieško kiekvieno, kas bent akies kraštelių stebėjo tuos įvykius, knaisiojasi po Lietuvos archyvus ir atranda 50 įtariamųjų, o štai pogromų vadovo, minuto net Niurnbergo proceso dokumentuose, "nepastebi" ir 1987 [illegible] nuo Vakarų Vokietijoje! Kas tai dideli pinigai, slaptųjų tarnybų darbas kaltinimų metu, 1975-1992 m. - Red.) kaip tik atitinka jau anais laikais jų padarytą apsisprendimą" ("Laisvės kovų archyvas", Nr. 12).

Liudna, kad Lietuvos prezidentas ir ministras pirmininkas patys padeda po pasaulį skleisti abejones dėl Lietuvos valstybingumo.

Pranas Nikontas

Sincerely yours,
Efraim Zuroff
Director

E. Zuroffo laiško faksimilės fragmentai

Pe
an
išė

Gūd
žiūrint
škas Če
apsaug
čiaus ši
paliovė
Dievas
bloguo
po šį
smurto
bus, ne
ar yra
liepimu
nas ir
rmieji n
vai pa
draug
tėvas.

Ko
jaunuo
menin
"dėdės
Dailės
Karinę
nustet
muosi
jautęs
lės bū
1964
penke
dirbti
ir Nor

Nu
métyt
levičiū
susig
nei a
Lietu
skrist
ma a
kių ti
pina
slapči
ima k
sios k
J. Sil